

[Vesterager.]

Lovforslag, hvoraf det ene nu her er til Behandling, kan jeg ikke anse det for tilfredsstillende. Spørgsmaalet om Revision, en Gang rejst, maa tages op til Drøftelse. — en Revision ud over det Par smaa Ændringer, som foreslaas her, og som angaar Lovens § 10 og § 17.

De to Ændringer, der her foreligger Forslag om, ser meget uskyldige ud, men der ligger en lang Historie bag ved, og det Resultat, som dengang blevet naaet, er altsaa ikke tilfredsstillende; det er der for mig ikke noget overraskende i. Mit Parti havde en helt anden Indstilling end den, der kom til at præge Lovforslaget, da det blev vedtaget. Skolens lokale Styrelse og særlig Skolekommissionen og Maaden, hvorpaa den vælges, er drøftet mange Gange, og vi var en Tid et stort Flertal, der var enige om, at Beboerne i Kommunen burde vælge Skolekommissionen, og at der burde være en fælles Skolekommission for hele Kommunen, der kunde have fuld Oversigt over Kommunens hele Skolevæsen.

Det gik Regeringspartierne senere bort fra og gik over til, at Sogneraadene kom til at vælge Skolekommissionen, en Valgmaade, jeg er imod. Jeg ønsker ikke, at man sætter den ene Institution til at vælge den anden; det er efter min Mening en meget daarlig Fremgangsmaade navnlig i Skolespørgsmaal. Kommunalbestyrelserne vælges ud fra helt andre Hensyn; det er noget helt andet, man har for Øje ved kommunalt Valg end netop Skolens Tarv. Jeg vil gerne her minde om, hvad en saa betydelig Skolemand som Biskop Sørensen, der gennem mange Aar var Ministeriets Konsulent i Skolesager, har udtalt med stor Vægt i den store Skolekommission, nemlig, at det havde den allerstørste Betydning at vælge Skolekommissionen netop med Skolens Tarv for Øje; det havde stor Betydning for Medlemmerne og for Vælgerne, at de vidste, at nu var det af Hensyn til Skolen, der skulde vælges, at det ikke var almindelige Kommunalvalg, der skulde foregaa.

Men da man gik bort fra dette og ikke har villet fastholde den Linie, vi fra konservativ Side blev ved at fastholde, har man som en Slags Erstatning derfor indført Forældreraad. Nu viser det sig, at man fra alle Sider er enig om, at der ikke er megen Stemning for denne Institution. Det viser Valgene ogsaa ret tydeligt; de sover hen. Man har set, at der er Landkommuner, hvor man ikke engang har

kunnet faa Lister frem, og man har set, at der er Købstæder, hvor Forældreraadene er faldet bort, fordi der var saa ringe Tilslutning, at der ikke kunde blive nok til at vælge Forældreraad.

Nu har man ment, at naar de var sovet hen, kunde man vel vække dem til Live med det samme ved at begynde forfra. Jeg ved ikke, om den højtærede Undervisningsminister vil gaa med til det. Jeg synes, det var naturligt, at naar Valget var foretaget, kom der til at gaa en Valgperiode, inden man tog Sagen op igen; ellers vilde der blive en underlig Forvirring i det hele; saa kunde der stadig væk vedligeholdes Uro i en saadan Skolekreds. Men det er ogsaa klart, at Lovforslaget her er tænkt som en Slags Saltvandsindsprøjtning for at holde Liv i Forældreraadene. Om det vil lykkes, det tvivler jeg meget paa, og den Maade, hvorpaa man søger at gøre det, kan vi i alt Fald ikke være med til. Man behøver jo bare at faa tre Mennesker kaldt sammen, og hvis saa de to af dem stemmer for, at der skal foretages Valg, saa skal det hele Valgmaskineri sættes i Scene; det er dog et meget spinkelt Grundlag at kræve, for at alt dette skal sættes i Gang. Vi er ganske vist vant til her inde paa Rigsdagen at kunne jage med Sogneraad og Skolekommissioner saa omtrent som man vil, men jeg synes alligevel, at dette Punkt burde præciseres nærmere; der burde være noget mere Garanti for, at der virkelig er Ønsker i Befolkningen om at faa Forældreraad.

Vi har ikke stemt for Loven, og jeg tror heller ikke, vi saadan uden videre har faaet styrket vor Tillid til denne Institution i de forløbne Aar. Men naturligvis, naar der er forelagt Forslag om disse enkelte Ændringer, vil vi, ligesom vi altid har gjort i Skolespørgsmaal, deltage i Forhandlingen og prøve, om man er i Stand til at finde noget, som er mere tilfredsstillende end det, som nu findes.

Den anden Paragraf, som ved dette Lovforslag foreslaas ændret, er § 17. Her var Forholdet dette, at mit Parti var meget imod denne Inddeling, der blev gennemført. Vi holdt paa den gamle Provstiinddeling, en Inddeling, som var til at overse, en Inddeling, som havde Tradition over sig, en Inddeling, som gjorde det muligt for Skoledirektionen inden for Provstiets Grænser at have en virkelig Føling med og Oversigt over den paagældende Kreds. Jeg fremhævede dengang i mine Indlæg, særlig med Henblik paa Ring-